



Forma't:
l'amistat
amb Jesús

■ ■ ■

Benvolgut jove.

Estimat educador,

En aquest apartat trobaràs quatre sessions formatives per a viure-les amb el teu equip de Temps de Compromís. Encara no tens conformat un en el teu Centre? És molt senzill, tan sols necessitaràs reunir un grup de joves aproximadament de la teua mateixa edat, i demanar-li al vostre Consiliari, o bé una persona de major experiència i maduresa de fe, que vos acompanye en les sessions. Aquest grup també el podeu conformar el mateix Equip d'Educadors quan vos reuniu sense cap càrrega de treball (programació, avaluació, preparació de material...), simplement com a equip de fe, on compartir-la, celebrar-la i viure-la.

Pots convidar a altres joves de la teua mateixa edat, que no formen part de l'Equip d'Educadors, però que estan implicats en la parròquia, a sumar-se al Temps de Compromís. Amb aquestes sessions se vos proposa iniciar el curs amb temes centrats en la Campanya de Formació i Animació per a aquest curs 2017-2018 que porta el lema "Tu, el meu millor amic". No obstant això, els continguts del Temps de Compromís són més amplis dels ací recollits. Si vols més informació al respecte pots consultar el Projecte Educatiu Juniors o posar-te en contacte amb la Secretaria Diocesana d'Identitat i Projecte.

Endavant! No tingues por de dedicar-te un minuts. Deixa enrere les excuses: "no tinc temps", "ens costa molt quedar", "ja fem prou", " formar-nos, per a què?"... i llança't a l'inesperat, ja que com vas a donar a beure de l'Aigua Viva, si tu mateix no has begut primer?

Llegeix atentament les següents indicacions abans de començar i deixa't portar per les mans d'Aquell que es reuneix amb nosaltres a l'equip i dóna sentit a tot el que fem. Ell és qui ens pren de la mà per ser el nostre millor amic.



*Tu,
el meu millor
amic*

ABANS DE COMENÇAR...

1. Conformeu, si no el teniu ja, un grup de fe, un equip de Temps de Compromís i busqueu un acompanyant (Consiliari o una altra persona amb més maduresa en la fe) que pugui estar amb vosaltres en la sessió.
2. Busqueu un lloc tranquil, còmode, sense distraccions, on pugueu reunir-vos.
3. Doneu-li al vostre acompanyant les sessions perquè vos pugui guiar en la mateixa. No obstant això, vosaltres sou els que la porteu a terme i els protagonistes. Sobre el seu paper i les seues funcions, les trobarà detalladament en el Llibre 0 del Temps de Compromís en el Projecte Educatiu Juniors.
4. Les quatre sessions pretenen propiciar un moment de reflexió i oració, suscitant en els joves interrogants i respostes per a aprofundir en el tema que ens ocupa. Són sessions senzilles, que utilitzen el Mètode Juniors per propiciar aquesta formació.
5. En cada moment del mètode, en cursiva, trobareu l'explicació oportuna de què es el que s'ha de realitzar per completar així la sessió. Cadascuna d'elles està concebuda des d'un objectiu/contingut del Temps de Compromís, pel que serà l'inici d'un camí que, després d'aquestes, pugueu realitzar.
6. És fonamental que cada participant porte una Bíblia ja que un dels moments del mètode està plantejat en clau de lectura i oració personal.
7. També és aconsellable que cada membre de l'equip tinga una llibreta o bloc de notes en la sessió per anotar les preguntes, respostes, idees...que li susciten la pròpia dinàmica.
8. Gaudiu del temps en què vos podeu reunir. No valen les presses ni tampoc les improvisacions. És important dedicar temps a viure aquesta experiència en Equip, per créixer junts en la fe.
9. Mostreu i treballeu per tindre una actitud activa en les sessions. Serà fonamental ja que com més interès demostreu sobre els continguts plantejats, etc., major serà l'experiència i vivència que adquirireu.



PRIMERA SESSIÓ: AMICS TROBATS

OBJECTIU: Trobar novament al Senyor i optar per Ell. Jesús com a camí, veritat i vida.

EXPERIÈNCIA:

Després d'una presentació dels membres que conformen l'Equip de Compromís, algun integrant o l'acompanyant haurà de llegir pausadament el text.

Alguna vegada t'has creuat amb algú al carrer de forma inesperada? Estaves caminant per la vorera i en girar la cantonada, et sorprens al veure a aquesta persona que fa temps no veies o amb qui t'uneixen uns forts llaços d'amistat. T'ha passat alguna vegada?

Aquest encontre inesperat és una sorpresa que ens alegra i ens il·lusiona, ja que succeeix en l'inesperat. Ens motiva a saber de l'altre, com està, a on va, què fa ... I més si fa temps que no coincideixes amb aquesta persona.

T'ha passat recentment? On? Que estaves fent? Amb qui et vas trobar? Qui és aquesta persona per a tu? Què va passar?

El vas trobar tu o va ser Ell qui va sortir a trobar-te? Casualitat, coincidència o providència?

Cada membre del grup intervindrà per parlar de la seua experiència, del que li va passar, com ho va viure ...

REFLEXIÓ:

Després d'un moment distès per compartir les experiències de cada membre de l'equip, l'acompanyant de l'equip repartirà a cada un el següent text, i els convidarà a buscar les cites bíbliques que es suggereixen. Aquestes poden donar resposta als interrogants anteriorment suscitats. En cas de tenir nous dubtes, serà al final d'aquest apartat on es poden compartir perquè l'acompanyant pugui donar resposta a totes elles.

Es pot acompanyar aquest moment de silenci amb un poc de música de fons.

Jesús ix al teu encontre per convidar-te a recórrer un camí únic, especial, dibuixat i somiat per a tu. Ell és com eixe amic que apareix de cop i volta a l'encreuament de la teua vida. Un encontre alegre, inesperat, il·lusionant i que et pot canviar la vida.

Potser et pugua semblar que fa temps que no sents "cap paraula seua", que això de l'encontre amb tu no ha funcionat encara, que el trobes allunyat o fins i tot que dubtes d'on pot estar. Tranquil. Potser estigues esperant un encontre amb el Senyor un poc espectacular. Que, al trobar-te amb Ell, el sol brilla amb intensitat, el temps s'atura... parem un moment! El nostre Déu no és un Déu d'espectacles.

El seu Fill, és dels senzills, dels humils, dels allunyats, també de tu. Si més no t'ho esperes, una paraula, un gest, una mirada, una carícia... mostra la paraula, el gest, la mirada, la carícia de Jesús. Ell es fa present per mostrar-nos un camí nou, una veritat que s'encarna i una vida que es presenta plena per a qui decideix acompanyar-lo. Seràs tu?

Ell és l'amic fidel, el que mai falla i el que està disposat a donar-ho tot, fins i tot la seua vida per tu. Els joves, per saber de l'amistat, hem de educar-nos en rebre la intimitat del Senyor i en reconèixer el Senyor a través de l'amistat amb Ell i amb els germans, és a dir, de la fraternitat. Déu "parla als homes com a amics i tracta amb ells per convidar-los i rebre'ls en la seua

companyia" (Dei Verbum 2). La vida de l'home és convivència i es conviu en la relació. Una persona és el que són les seues relacions amb els altres, en l'acollida generosa i en la donació total i desinteressada. D'ací la importància de l'amistat amb el Senyor. És en aquesta amistat en la que aprenem l'amistat amb la resta.

Et convidem a endinsar-te en les següents cites bíbliques perquè conegues què ha passat. Potser conegues algunes de les històries que et presente, però vull demanar-te per favor que les lligues amb deteniment, fins i tot amb afecte. Vull mostrar-te al Jesús dels encontres. L'Esperança personificada que ix a l'encontre dels que el necessiten per forjar amb ells una vertadera amistat.

- Maria i Marta van a l'encontre del Senyor per demanar-li que intercedisca pel seu amic Llätzer, que està malalt. Jesús no arriba a temps, i mor abans que Ell acudisca. L'escena, narrada amb detall, demostra l'amor que Jesús té pels seus amics i ressuscita a qui havia mort fa dies. Tot un esdeveniment d'encontre i amistat. (Jn 11, 1-45)
- Qui troba un amic troba un tresor, protecció segura, que no té preu. (Sir 6, 5-17)
- Què som capaços de fer pels nostres amics? En moltes ocasions ens costa lliurar-nos per ells. Què som capaços de fer per Jesús, el nostre amic? (Lc 11, 5-13)
- Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Jesús no ens considera els seus servents, sinó els seus amics, Ell es lliura per nosaltres i ens demana que de la mateixa manera que Ell ho va fer, així ens estimem els uns als altres. Ell ens va escollir, va eixir al nostre encontre perquè donàrem fruit en abundància. (Jn 15, 9-17)
- En el camí Jesús troba al cec Bartimeu que demana "Senyor tingues pietat de mi". També nosaltres li demanem al nostre amic Jesús que tinga compassió de nosaltres. Per això, podem ser salvats. (Mc 10 46-52)
- Jesús ix al nostre encontre, però com seguir-lo? Què senders prendre per anar al seu costat? (Jn 14, 1-11)
- Jesús ix a l'encontre dels que seran els seus deixebles per a dir-los "vine i seguïu-me". També ho fa amb tu dia a dia, perquè et considera el seu amic, i espera a que et decidisques per Ell. (Mt 4, 18-22)

¿Què li respondràs?

De la mateixa manera que hem fet abans i després d'haver vist com Jesús ix a l'encontre, et convidem a que reflexiones sobre els moments en els quals creus que Ell ha eixit al teu encontre per ajudar-te, rescatar-te, caminar al teu costat, aconsellar-te...com va ser eixe moment?

+ Pots conèixer amb més profunditat l'amistat de Jesús, en el capítol 4 del Llibre de Creixement en la Fe del jove: Estimeu-vos!

COMPROMÍS:

L'acompanyant del grup explicarà aquest apartat i respondrà a les preguntes que puguen haver-se creat en el moment de la reflexió.

El compromís que assumirem de manera individual serà senzill, proposem a continuació diversos compromisos perquè cadascú pugua assumir el seu propi per intensificar l'encontre amb Jesús.

- Et proposem que, durant la pròxima setmana, al alçar-te o al gitar-te llisques l'Evangelí del dia i reflexiones sobre com la Paraula t'interpel·la en el que t'ha succeït al llarg del dia.
- Et proposem que, durant la pròxima setmana acudisques a la capella de la teua parròquia i estigues uns minuts amb el Senyor. Pots comentar-li com ha anat el dia o simplement estar en silenci en pau. Ell farà la resta.

CELEBRACIÓ:

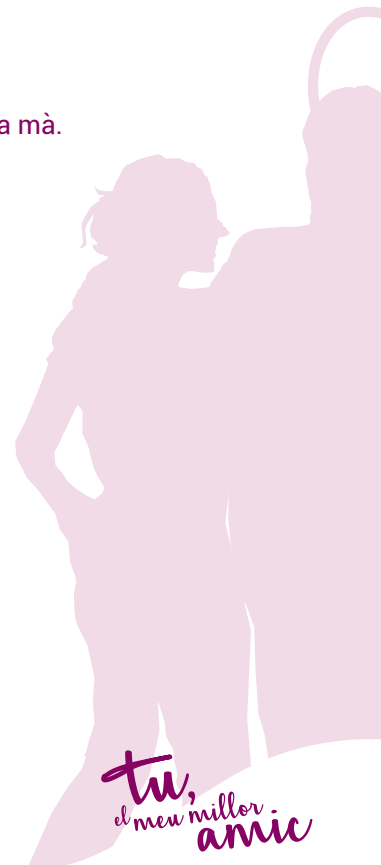
Per finalitzar la sessió, tot l'equip resarà l'oració del Temps de Compromís.

Ací estem Senyor,
compromesos i decidits,
avançant en el camí que ens porta cap a tu.
Guia'ns en la nostra tasca d'ajudar-te al fet que la societat
s'asemble un poc més al teu Regne de pau, esperança i amor.
Dóna'ns la teua llum, perquè ens il·lumine en les nostres decisions
i en el caminar de cada dia, que siga la teua Paraula la que ens porte als nostres germans.

I així, tots junts farem vida els valors de l'Evangelí,
junts contagiarem als que ens envolten
la felicitat que suposa seguir-te i trobar-te.

I en els moments de cansament o desesperança,
l'alè del teu Esperit bufe en nosaltres,
per poder alçar-nos amb il·lusió i fe renovada.
Compta sempre amb la nostra unió i no ens deixes mai de la teua mà.

Amén



SEGONA SESSIÓ: AL COR DE L'ESGLÉSIA, JO SERÉ...

OBJECTIU: Viure a la comunitat eclesial vol dir compartir una mateixa experiència de fe.

EXPERIÈNCIA:

Després de la benvinguda a la nova sessió, algun integrant o l'acompanyant llegirà pausadament l'Experiència. És una narració de la Vida de Santa Teresa de l'Infant Jesús, Doctora de l'Església, escrita per ella mateixa. Una experiència on busca donar resposta a inquietuds i preguntes personals, en concret sobre el seu paper, el seu lloc en l'Església, aconseguint-ho a l'acostar-se a la Paraula.

EN EL COR DE L'ESGLÉSIA, JO SERÉ L'AMOR

Tenint un desig immens del martiri, vaig acudir a les cartes de Sant Pau, per mirar de trobar una resposta. Els meus ulls van donar casualment amb els capítols dotze i tretze de la primera carta als Corintis, i en el primer d'ells vaig llegir que no tots poden ser al mateix temps apòstols, profetes i doctors, que l'Església consta de diversos membres i que l'ull no pot ser al mateix temps mà. Una resposta ben clara, certament, però no suficient per satisfer els meus desitjos i donar-me la pau.

Vaig continuar llegint sense desanimar-me, i vaig trobar aquesta consoladora exhortació: Aspireu els dons més excel·lents; jo vull mostrar-vos un camí encara molt millor. L'Apòstol, en efecte, fa notar com els majors dons sense la caritat no són res i com aquesta mateixa caritat és el millor camí per arribar a Déu d'una manera segura. Per fi havia trobat la tranquil·litat.

Al contemplar el cos místic de l'Església, no m'havia reconegut a mi mateixa en cap dels membres que sant Pau enumera, sinó que el que jo desitjava era més aviat veure'm en tots ells. A la caritat vaig descobrir la polleguera de la meua vocació. Vaig entendre que l'Església té un cos resultant de la unió de diversos membres, però en aquest cos no falta el més necessari i noble d'ells: vaig entendre que l'Església té un cor i que aquest cor està cremant en amor.

Vaig entendre que només l'amor és el que impulsa a obrar als membres de l'Església i que, si faltara aquest amor, ni els apòstols anunciarien ja l'Evangelí, ni els màrtirs vessarien la seua sang. Vaig reconèixer clarament i em vaig convèncer que l'amor tanca en si totes les vocacions, que l'amor ho és tot, que abasta tots els temps i llocs, en una paraula, que l'amor és etern.

Llavors, plena d'una alegria desbordant, vaig exclamar:

«Oh Jesús, amor meu, per fi he trobat la meua vocació: la meua vocació és l'amor. Sí, he trobat el meu propi lloc en l'Església, i aquest lloc és el que tu m'has assenyalat, Déu meu. Al cor de l'Església, que és la meua mare, jo seré l'amor; d'aquesta manera ho seré tot i el meu desig es veurà satisfet.»

De la narració de la vida de santa Teresa de l'Infant de Jesús, verge, escrita per ella mateixa.

(« Manuscrits autobiographiques », Lisieux 1957, 227-229)

format: canistat amb Jesús

Després de la lectura d'aquest fragment de vida de Santa Teresa, compartirem en el grup què ens ha semblat el text, què hem entès, què no... perquè entre tots puguem arribar a l'enteniment del text. Caldrà que l'acompanyant repartisca el text a cada un de forma individual, així com preparar dit text prèviament per arribar a la sessió i poder explicar el necessari amb claredat.

REFLEXIÓ:

Després d'un moment distès per compartir i entendre el text de Santa Teresa, l'acompanyant repartirà el text i els convidarà a buscar les següents cites bíbliques.

Es pot acompanyar aquest moment de silenci amb un poc de música de fons.

Santa Teresa de l'Infant Jesús, en fer una lectura dels capítols dotze i tretze de la primera carta als Corintis, descobreix com Sant Pau explica la coresponsabilitat en l'Església i de com tots els membres som necessaris. No és més l'ull que el braç, ni el cap més que la cama, sinó que tots formen part imprescindible del Cos de Crist, que és l'Església.

Amb això, Sant Pau ens està presentant un símil a la nostra realitat. Formem part dels nostres equips, del nostre Centre Juniors, de la nostra parròquia, però també formem part d'alguna cosa més gran, com ho és la Rectoria i la Diòcesi, en el nostre cas de València.

Tots som importants i necessaris, cadascú des de la seua realitat. Els Centres Juniors tenen el seu espai d'acció en la parròquia, juntament amb els altres moviments i grups, des d'on animar i encoratjar la pastoral parroquial que no té altra finalitat que anunciar a Jesús.

Però ahora, aquest Centre, el teu Centre Juniors, conviu i participa d'altres, en una Zona, a la Rectoria, formant junts un Moviment de realitat diocesana des d'on junts compartir i viure la nostra mateixa missió, siguem del nord, del sud, de l'est, l'oest o del centre, tots conformem l'Església que peregrina a València.

La teua participació en el centre Juniors no es limita només a la realització o participació d'activitats, sinó que com a part de la parròquia, formes un tot juntament amb ella, en el desenvolupament de la missió que l'Església té per a cada comunitat parroquial concreta. Al seu torn, per les característiques de Juniors M.D., amb una estructura organitzada com la Diòcesi, també és fonamental la teua implicació en els diferents equips que es proposen.

Comptat i debatut, tu no només ets membre del Centre Juniors, sinó que com a jove cristià pertanys a una Comunitat Parroquial, en la qual has crescut, et desenvolupes i estàs convidat a viure per madurar en la fe i caminar al costat de Jesús que es fa present en els Sagraments, especialment en l'Eucaristia. Així és com ens unim i ens reunim, perquè tots formem part del Cos de Crist, que és l'Església, amics de Jesús

Com Santa Teresa de l'Infant Jesús, al cor de l'Església del nostre amic Jesús, tu qui ets?

- Tots som membres d'un mateix cos. No és més important el Centre Juniors que altres grups parroquials o diocesans, ni viceversa, sinó que tots contribuïm al mateix fi. Aspirant als dons millors és com aconseguirem treballar units per la mateixa missió que ens convoca. (1 Co 12, 12-31)
- Qui ens convoca? De vegades se'ns fa difícil perquè som tan pocs...tranquil, el Senyor estarà amb nosaltres igualment. (Mt 18, 20)
- Com fer que la nostra missió tinga èxit? No estem sols, doncs marxem junts en comunitat amb el nostre millor amic. Fem-ho tenint en compte el següent... (1 Co 13, 1-7)
- Al cor de l'Església, què seré? Què he de portar? Què em trobaré? (Mt 10, 1-25)

COMPROMÍS:

L'acompanyant del grup convidarà a compartir els dubtes, opinions, experiències suscitées en l'apartat anterior. Posteriorment, proposarà als integrants del grup a escriure una carta on intenten donar resposta a la següent qüestió: al cor de l'Església, què vull ser?

Et convidem com a acompanyant a recollir aquestes cartes i a dur-les a una comunitat de religioses o religiosos perquè resen pel que s'ha escrit.

CELEBRACIÓ:

Per finalitzar la sessió, tot l'equip resarà l'oració del Temps de Compromís.

Ací estem Senyor,
compromesos i decidits,
avançant en el camí que ens porta cap a tu.
Guia'ns en la nostra tasca d'ajudar-te al fet que la societat
s'assemble un poc més al teu Regne de pau, esperança i amor.
Dóna'ns la teua llum, perquè ens il·lumine en les nostres decisions
i en el caminar de cada dia, que siga la teua Paraula la que ens porte als nostres germans.

I així, tots junts farem vida els valors de l'Evangeli,
junts contagiarem als que ens envolten
la felicitat que suposa seguir-te i trobar-te.

I en els moments de cansament o desesperança,
l'alè del teu Esperit bufe en nosaltres,
per poder alçar-nos amb il·lusió i fe renovada.
Compta sempre amb la nostra unió i no ens deixes mai de la teua mà.

Amén

format: l'animat amb Jesús



TERCERA SESSIÓ: JESÚS ES FA PRESENT EN EL TEU DIA A DIA.

OBJECTIU: Descobrir en els sacraments el servei de la comunitat i de la missió l'adhesió a Crist generadora de vida.

EXPERIÈNCIA:

Després de la benvinguda a una nova sessió, l'acompanyant convidarà als joves del grup a anotar en un foli les dades dels moments de fe més importants de la seua vida a partir de les següents qüestions.

En la nostra vida de fe, com a cristians, hem passat per diferents moments com el Baptisme, la Comunió, la Confirmació...en els quals, després d'una preparació, hem pogut madurar en la nostra fe per comprometre'ns més si cap en ella.

Alguns d'aquests sacraments, potser, els van prendre quan érem més joves o fins i tot xiquets, i possiblement no recordem què va passar.

Quan vas rebre el Baptisme? Qui van ser els teus padrins? Quan vas participar per primera vegada de l'Eucaristia? Com ho vas celebrar? I la Confirmació? Qui et va confirmar? Has rebut altres sacraments? Quins? Com va ser?

Segur que va ser preparat al detall, els teus familiars i amics et van estar acompanyant i ho va passar d'allò més bé. Però, quantes vegades has recordat el mateix Sagrament en si? Són molts els records que poden sorgir de la celebració, dels regals, les anècdotes...però, i del moment clau on vas rebre el Sagrament? Ho recordes?

En Juniors M.D. també tenim diferents ritus que volen expressar un compromís que respon a la crida de Déu Pare. El compromís és personal amb Déu, també comunitari. Recordes els Ritus Juniors? Recordes el moment quan ho vas fer?

En el llibre de Trets d'Identitat de Juniors M.D., es recull el sentit profund del ritu i l'explicació de cada un d'ells.

Aquesta crida és constant en el cristià des de el seu Baptisme. El cristià anirà respondent en funció del seu creixement i maduració en Crist, expressant-se en Juniors M.D a través d'una sèrie de ritus.

Cada ritu té el seu moment dins del Projecte Educatiu, podent-se adaptar a la realitat del Centre Juniors i als objectius de cada temps. En la celebració del ritus hem de destacar diversos aspectes:

- La celebració dels ritus ha de partir de la perspectiva del Mètode Juniors, ja que el juniors, després de vivenciar, reflexionar i prendre un compromís, ho celebra, comparteix i comunica a la comunitat i a Déu.
- El juniors participen activament en la celebració dels ritus, i ho fan de manera lliure i responsable. És convenient que participe en la preparació de la litúrgia.
- L'homilia d'aquesta celebració seria convenient que aprofundís en el compromís que van prendre.

- És important tenir cura de l'ambientació de la celebració, utilitzant símbols Juniors...(panyoleta i crismó), els cants...

Les famílies, també han de prendre part en la celebració, per això han de ser preparades. El seu paper en la celebració no és figuratiu, ja que representa la voluntat que els seus fills s'eduquen en la fe i dipositen en els Educadors Juniors la confiança per realitzar una part d'aquesta tasca. Açò són dos fets indispensables perquè el xiquet arribe a conèixer a Déu.

Els Ritus Juniors són:

- **El Pacte d'Equip:** Déu crida als homes a ser fills seus, però no a títol individual, sinó com a poble. La forma de contacte del xiquet amb Juniors és una resposta davant aquesta crida, una invitació a ser part activa de l'Església, poble de Déu. A través del Moviment se lo ofereix la possibilitat de seguir a Jesús, a partir del seu encontre amb altres xiquets. La forma en què els xiquets poden simbolitzar, davant tota la comunitat parroquial, la resposta concreta a la invitació de Déu és la celebració del Pacte d'Equip.
- **La Imposició de la Panyoleta:** Al llarg del temps d'Identitat arriba el moment d'expressar la seua intenció d'identificar-se amb el Moviment i amb la parròquia concreta en la que viu la seua fe. La panyoleta és símbol d'aquesta pertinença a Juniors M.D. i el fet que els membres d'altres parròquies també la porten ens dona una doble referència. D'una banda ens identifica amb ells com a Poble de Déu, amb els quals compartim la mateixa fe, i, d'altra banda, evidència la diversitat d'estils i carismes sobre els quals es funda l'Església. El xiquet exterioritza el seu compromís de formar part d'un Centre Juniors concret, a la seua comunitat, i el seu sentiment de pertinença a l'Església.
- **El Lliurament de la Creu:** Al llarg del temps d'Experiència el xiquet s'ha convertit en un adolescent. Comença una nova etapa en la seua vida a molts nivells, així mateix també en Juniors M.D. va descobrint i apreciament els canvis en totes les dimensions de la seua persona, i va vivint en el grup l'experiència del seu creixement personal i grupal. Amb aquest ritu es vol destacar que es va optant per Jesús en la seua vida, és el moment on exterioritza una sèrie d'aspectes que en la seua persona van aflorant, així mateix experimenta que va creixent a poc a poc en el coneixement del seguiment de Jesús.
- **La Promesa:** El temps d'Estil de Vida és el moment en què a l'adolescent se li convida a viure segons l'estil de vida de Jesús. [...] Es pretén que l'adolescent es comprometa, fent una manifestació pública de la seua fe. En el Credo es troben tots els aspectes en els quals l'adolescent creu. Aquest ritu de la Promesa suposa un compromís a acceptar els valors de l'evangeli que ha descobert i intentar viure'ls en qualsevol lloc, comproment-se a continuar el seu procés de creixement i maduració constant de la seua fe.
- **El Lliurament de la Paraula:** Amb el temps de Compromís comença el moment més important dins el camí formatiu del jove. És ara quan va a apropar-se a Jesucrist d'una manera més madura i per tant ja capacitat per conèixer-lo en profunditat. En aquest Ritu es fa entrega al jove de la Paraula de Déu, on es recull la Història de la Salvació i els ensenyaments i l'estil de vida de Jesús, a

partir de les quals va a fonamentar el seu propi estil de vida.

- **El Ritu de l'Enviament:** En aquest Ritu es renova el compromís de respondre a la crida que Déu, per mitjà de la seua Església, els fa als joves. Són cridats a anunciar l'Evangeli, la Paraula i el Regne de Déu. Són anunciadors que un món nou més just és possible si es viu des de l'amor de Jesús. Igual que Jesús va enviar als seus deixebles, els agents de pastoral, inclusivament aquests joves, són enviats en el nom de Crist a anunciar la Bona Nueva.

Després de llegir tot l'anteriorment exposat, l'acompanyant demanarà als joves que anoten en un full les dades importants de quan van rebre els Sagraments i els Ritus i amb això es respondrà a les preguntes anteriorment, en aquest apartat, suscidades.

REFLEXIÓ:

Esta reflexió, per a ser treballada de forma individual, pot ser a l'avantsala per a compartir les nostres experiències i el significat dels Sagraments, i dels Ritus Juniors, com a manifestació de l'Amor de Déu, com a presència de Jesús, el nostre amic, en les nostres vides. Al final d'aquest apartat trobaràs algunes referències de Campanyes Juniors on poder aprofundir més en aquests temes.

Coneguem els sagraments, els hem viscut o estem en procés de viure més. Però què són? Els sagraments ixen de l'Amor de Déu perquè siguen la teua font de vida, per sentir a Jesús com camina al nostre costat, com a amic, i trobar-lo proper en el transcurs de la teua vida. Podem dir que els sagraments són la manifestació de la gràcia, és a dir, de l'Amor de Déu cap a cadascun nosaltres.

Estos sagraments, ens acompanyen en la nostra etapa inicial de la vida (Baptisme, Eucaristia, Confirmació), ens acompanyen en els nostres moments de debilitat (Penitència i Unció) i també quan assumim el compromís vocacional de servei per a tota la vida (Matrimoni i Ordre Sacerdotal). En cada un d'ells Jesús es fa present per recordar-nos que ens estima sense mesures, i que es lliura per nosaltres i ho continuarà fent al nostre costat.

Açò requereix una resposta també per la nostra part, o potser davant d'aquesta aposta tan decidida de Jesús per tu, tu passes indiferent? Quina és la teua actitud davant de cada Sagrament? Com els afrontes? Com els vius? Com vols viure'ls?

- Sant Joan Baptista comença a predicar en el desert de Judea. Ell bateja amb aigua, però el que el segueix batejarà amb l'Esperit Sant (Mt 3, 1-13). Però arribat el moment en què Jesús vol ser també batejat, Juan dubte de què ha de fer (Mt 3, 13-17). Quants de nosaltres dubtem de què significa això del Baptisme?
- Prenent-lo entre les seues mans, Jesús prengué el pa i vi, i donant gràcies a Déu el va entregar als seus germans. També hui ho continua fent, lliurant-te a tu el seu Cos i Sang, partint-se i repartint-se perquè estiguem al costat d'Ell. (Mt 26, 26-29)
- Jesús ressuscitat apareix sobre els dotze per enviar-los, amb l'Esperit Sant (Jn 20, 19-29) a no tenir por, i a proclamar a tots els pobles la Bona Nova. (Ac 2, 1-7) ¿També a nosaltres ens passa com a l'apòstol Tomàs?

- El Sagrament del Matrimoni és el lliurament absolut entre un home i una dona per a tota la vida complint la Paraula creadora de Déu (Gn 1, 26- 28) (Gn 2, 21-25). Tots dos tenen la benedicció per multiplicar-se i crear vida. En aquest Sagrament la unió que es realitza és entre tres, l'espòs, l'esposa i Jesús, qui reafirma la unió entre els dos.
- És necessària la dedicació en exclusivitat de persones a l'oració i transmissió de la Paraula, que amb el do de Déu puguen celebrar els sagrats ministeris (Ac 6, 1-7).
- La misericòrdia de Déu és infinita i sempre estarà esperant-te a que tornes als seus braços, perquè Ell t'estima per damunt de tot el que hages pogut fer. El Sagrament del Perdó és l'expressió màxima de la Misericòrdia de Déu. (Lc 10, 25-37)
- La unció dels malalts és un sagrament per ser a la gràcia, en l'Amor de Déu quan estem febles, amb alguna malaltia ... L'oli beneït i vessat no és més que la mà de Déu que sana, purifica i estima. (Jm 5, 14-15) (Ac 5, 15-16) (Lc 9, 1-2) (Mt 10, 7-8).

Jesús amic es fa present en els Sagraments. És la millor manera que tenim de reconèixer-li, de saber com actua, com ens estima i com ens acompanya. Davant aquests Sagraments, també és bo preguntar-nos pels nostres Ritus Juniors. Com els vas viure? Com els vius? Què són per a tu? Com vols viure'ls? Reconeix en ells la presència de Jesús.

+ Pots conèixer amb més profunditat els Sagraments en el capítol 3 del Llibre de Creixement en la Fe del jove: Jo sóc. També pots fer-ho al capítol 5 del Llibre de Creixement en la Fe: A qui busques?

+ I també en la Campanya de Formació que Juniors M.D. va publicar en el curs 2002-2003 titulada "Volem vore Jesús". Troba aquests materials a la pàgina web de Juniors M.D. a la secció de recursos.

COMPROMÍS:

El compromís d'aquesta sessió és senzill. Quant de temps fa que no acudim a l'Eucaristia? Quant que no ens acostem al Sagrament del Perdó? Viviu com a xicoteta comunitat la possibilitat d'anar junts a realitzar aquests sagraments per rebre la gràcia, l'Amor de Déu i trobar-vos amb Jesús, amic. Intentem no oblidar-nos d'anar amb assiduitat. Ell sempre t'estarà esperant.

CELEBRACIÓ:

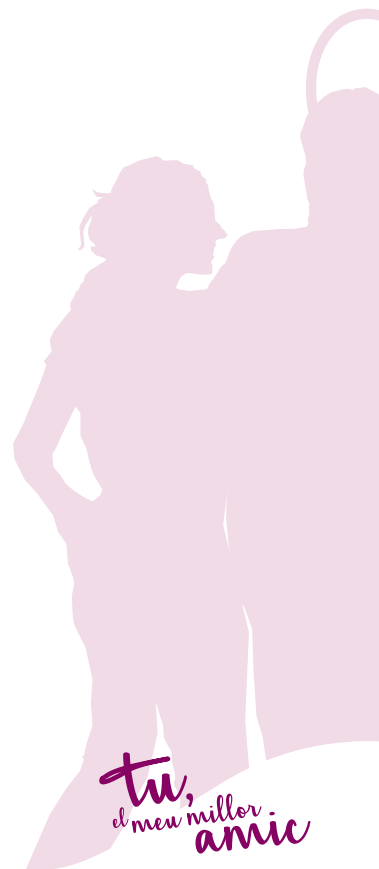
Per finalitzar la sessió, tot l'equip resarà l'oració del Temps de Compromís:

Ací estem Senyor,
compromesos i decidits,
avançant en el camí que ens porta cap a tu.
Guia'ns en la nostra tasca d'ajudar-te al fet que la societat
s'assemble un poc més al teu Regne de pau, esperança i amor.
Dóna'ns la teua llum, perquè ens il·lumine en les nostres decisions
i en el caminar de cada dia, que siga la teua Paraula la que ens porte als nostres germans.

I així, tots junts farem vida els valors de l'Evangelí,
junts contagiarem als que ens envolten
la felicitat que suposa seguir-te i trobar-te.

I en els moments de cansament o desesperança,
l'alè del teu Esperit bufe en nosaltres,
per poder alçar-nos amb il·lusió i fe renovada.
Compta sempre amb la nostra unió i no ens deixes mai de la teua mà.

Amén



QUARTA SESSIÓ: AMB TU M'IDENTIFIQUE

OBJECTIU: Ajudar al jove en la construcció de la unitat de la persona.

EXPERIÈNCIA:

Després de la benvinguda a aquesta última sessió, l'acompanyant o algun membre del grup llegirà el text.

Utilitzes algun símbol? Alguns els anomenen amulets, altres objectes de la sort, altres, simplement els agrada algun element amb el qual es senten identificats. D'una manera o altra, aquest símbols identifiquen.

Els símbols cristians són el llenguatge més comunicatiu entre Déu i les persones. Per a nosaltres, el major símbol com a cristians és la creu. Existeixen molts tipus de creus, de fusta, de ferro, de plàstic, arrodonides, amb formes... però totes representen el mateix, la Creu del Senyor. Però què és per a tu la creu?

Vull convidar-te a llegir dos missatges extrets del Papa Francisco sobre el símbol de la creu. El primer d'ells és un extracte de l'Àngelus del 12 de març de 2017.

"[...] Ja en marxa cap a Jerusalem, on haurà de patir la condemna a mort per crucifixió, Jesús vol preparar als seus per a aquest escàndol -el escàndol de la creu-, per a aquest escàndol massa fort de la seua fe i, al mateix temps, pre-anunciar la seua resurrecció, manifestant-se com el Messies, el Fill de Déu. I Jesús els prepara per a aquest moment trist i de tant dolor. En efecte, Jesús estava demostrant ser un Messies divers respecte al que s'esperava, al que ells imaginaven sobre el Messies, com fos el Messies: no un rei potent i gloriós, sinó un servent humil i desarmat; no un senyor de gran riquesa, signe de benedicció, sinó un home pobre que no té on recolzar el seu cap; no un patriarca amb nombrosa descendència, sinó un cèlibe sense casa ni niu. És de debò una revelació de Déu invertida, i el signe més desconcertant d'aquesta escandalosa inversió és la creu. Però precisament a través de la creu Jesús arribarà la gloriosa resurrecció, que serà definitiva, no com aquesta transfiguració que va durar un moment, un instant.

Jesús transfigurat sobre la muntanya Tabor va voler mostrar als seus deixebles la seua glòria no per evitar-los passar a través de la creu, sinó per indicar a on porta la creu. Qui mor amb Crist, amb Crist ressorgirà. I la creu és la porta de la resurrecció. Qui lluita al costat d'Ell, amb Ell triomfarà. Aquest és el missatge d'esperança que la creu de Jesús conté, exhortant a la fortalesa en la nostra existència. La Creu cristiana no és un ornament de la casa o un adorn per portar posat, la creu cristiana és una crida a l'amor amb el qual Jesús es va sacrificar per salvar la humanitat del mal i del pecat. En aquest temps de Quaresma, contemplem amb devoció la imatge del crucifix, Jesús a la creu: aquest és el símbol de la fe cristiana, és l'emblema de Jesús, mort i ressuscitat per nosaltres. Fem que la creu marque les etapes del nostre itinerari quaresmal per comprendre cada vegada més la gravetat del pecat i el valor del sacrifici amb el qual el Redemptor ens ha salvat a tots nosaltres".

format: l'amistat amb Jesús

El segon missatge és un extracte de l'homilia realitzada a Santa Marta, la residència del Papa Francesc, realitzada en l'Eucaristia del 4 d'abril de 2017.

"[...]« Però què és la creu per a nosaltres? »és la qüestió plantejada per Francesc. «Sí, és el signe dels cristians, és el símbol dels cristians, i nosaltres fem el senyal de la creu però no sempre la fem bé, de vegades ho fem així ... perquè no tenim aquesta fe de la creu» va evidenciar el Papa. La creu, a més, va afirmar, «per a algunes persones és un distintiu de pertinença." Sí, jo porte la creu per fer veure que sóc cristià ". I «està bé», però «no només com a distintiu, com si fos un equip, el distintiu d'un equip»; sinó, va dir Francesc, «com a memòria d'aquell que s'ha fet pecat, que s'ha fet diable, serp, per nosaltres; s'ha abaixat fins aniquilar-se totalment ».

A més, és veritat,« altres porten la creu com un ornament, porten creus amb pedres precioses, per fer-se veure ». Però, va fer present el Pontífex, «Déu va dir a Moïses:" Qui mira la serps serà curat "; Jesús diu als seus enemics: "quan hageu enlairat el Fill de l'home, coneixereu que Jo Sóc" ». En resum, va explicar, «qui no mira la creu, així, amb fe, morirà en els seus propis pecats, no rebrà aquesta salvació».

«Avui -va destacar el P apa- l'Església ens proposa un diàleg amb aquest misteri de la creu, amb aquest Déu que s'ha fet pecat, per amor per mi ». I «cada un de nosaltres pot dir:" per amor cap a mi ". Així, va prosseguir, és oportú preguntar-se: «com porte jo la creu: com un record? Quan faig el senyal de la creu, sóc conscient del que faig? Com porto jo la creu: només com un símbol de pertinença a un grup religiós? Com porto jo la creu: com a ornament, com una joia amb moltes pedres precioses d'or? ». O «he après a portar-la sobre les espatlles, on fa mal?».

«Cada un de nosaltres hui -va suggerir el Pontífex a la conclusió de la seua meditació- mire al crucifix, mire a aquest Déu que s'ha fet pecat perquè nosaltres no morim en els nostres pecats i responc a aquestes preguntes que jo us he suggerit»..

Recollint els dos textos, com portes tu la creu? Com la mires? Com l'entens?

L'acompanyant del Temps de Compromís convidarà a l'equip a respondre i compartir les preguntes suscidades pel Papa Francesc en un diàleg tranquil i participatiu entre tots.

REFLEXIÓ:

L'acompanyant del Temps de Compromís convidarà als membres del grup a llegir de forma individual la següent reflexió. Pot acompanyar aquest moment amb música tranquil·la de fons.

El símbol de la Creu ens identifica, no només pel que és, ni per la seua forma, sinó pel que representa. També en Juniors M.D. tenim uns símbols: el Crismó, la Panyoleta, els més representatius ens recorden Crist i també a la nostra identitat com a membres de la nostra parròquia i el Moviment, però també són símbols nostres la Creu, el Credo i la Paraula que ens recorden que per damunt de la nostra pertinença al Moviment, som cristians i reconeixem la Creu salvadora de Crist, el Credo de la nostra fe i la Paraula de Déu, com tres punts fonamentals per a les nostres vides.

Jesús per a tots els cristians és el gran do i signe de l'amor del Pare. Ell va establir l'Església com a instrument del seu amor. A la vida cristiana hi ha també signes, Jesús va utilitzar el pa, el vi, l'aigua, per fer comprendre realitats divines que no es veuen ni es toquen.

- Per les nostres obres, pels nostres signes, pels nostres símbols ens reconeixeran. Jesús ens planteja que ens guardem dels falsos profetes, perquè no porten res de bo. (Mt 7, 15-20)
- La senzillesa en la nostra forma de ser cristians, de pregar ... es pot expressar amb una paràbola. (Lc 18, 9-14)
- Els que denigren per la bona conducta dels cristians els faltarà raó en conèixer el perquè de la nostra bona conducta. Pel símbol del baptisme, les nostres vides són netejades, salvades. (1 Pe 3, 15-22)

COMPROMÍS:

En aquest apartat, després de reflexionar de forma individual la Paraula, seria apropiat escollir un símbol cristià, preferiblement la Creu, i portar-la posada (com polsera, penjoll...) sabent del que significa i com ens identifiquem amb Jesús, el nostre amic, mort a la creu.

CELEBRACIÓ:

Per finalitzar la sessió, tot l'equip resarà l'oració del Temps de Compromís.

Ací estem Senyor,
compromesos i decidits,
avançant en el camí que ens porta cap a tu.
Guia'ns en la nostra tasca d'ajudar-te al fet que la societat
s'assemble un poc més al teu Regne de pau, esperança i amor.
Dóna'ns la teua llum, perquè ens il·lumine en les nostres decisions
i en el caminar de cada dia, que siga la teua Paraula la que ens porte als nostres germans.

I així, tots junts farem vida els valors de l'Evangeli,
junts contagiarem als que ens envolten
la felicitat que suposa seguir-te i trobar-te.

I en els moments de cansament o desesperança,
l'alè del teu Esperit bufe en nosaltres,
per poder alçar-nos amb il·lusió i fe renovada.
Compta sempre amb la nostra unió i no ens deixes mai de la teua mà.

Amén

format: l'amistat amb Jesús



Encara
no t'has reunit?



El teu ^{millor} amic
t'està
esperant!

format: l'amistat amb Jesús



tu,
el meu millor
amic